

Фоловери

Брейді Годфрі

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

Переклад — Світлана Смілян

© Ще одну сторінку. Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Один

Я найвідкритіша книга в історії відкритих книг.

@InvincibleMollySullivan3

Є небагато ще принизливіших ситуацій, ніж огляди органів малого таза — лежачи на спині, ноги в стременах, одноразовий халат закочений до стегон, а лікарка вмовляє: «Підсунься вниз, не соромся!». Їх Моллі Салліван завжди витримувала, кажучи собі, що принаймні ніхто цього не бачить. Сьогодні ж, однак, це побачать її найближчі друзі.

Усі 2,7 мільйона друзів.

Майданчик: кабінет її гінекологині. Актори: рум'янощокий оператор Піт, режисерка Кендіс, взута в сабо, і бабусечка акушерка-гінекологиня Моллі. Реквізит: латексні рукавички, пакки лубриканту, найдовша паличка для взяття мазка з усіх, що Моллі бачила, а ще кілька металевих дзеркал.

«Дзеркала чи дзеркальця?» — подумала вона ліниво. І хто спроектував їх так, щоб вони були схожі на качкодзьоба?

«Зосередься, — сказала вона собі. — Невдовзі цілий світ сидітиме в першому ряду на одному з найінтимніших медичних обстежень у житті жінки». Звісно, Моллі вже ділилася багатьма ганебними моментами онлайн, як-от коли переплутала сироватку для вій із клеєм для накладних вій, і проходила два дні зі склеєною повікою. Але такого ще не було, і не в такому масштабі.

Кендіс глянула на Піта:

— Готовий?

— Виходь в ефір на рахунок три, два і... один, — мовив він самими губами, вказуючи на Моллі.

— Привіт, Непереможні! — сказала вона в камеру за метр від обличчя. — Сьогодні я маю партнерство із фармацевтичною компанією TKR, компанією, яка є лідером у розробці імунотерапії

раку шийки матки, а також з Американською коаліцією проти раку шийки матки. Як нам відомо, щоб виявити рак шийки матки на ранній стадії, потрібно пройти обстеження. Тому я тут, у кабінеті моєї гінекологині, прийшла на огляд і ПАП-тест. Привітайтеся, лікарко Каллепаллі!

Лікарка Каллепаллі помахала долонею біля завіси на стегнах Моллі. Вираз обличчя зазвичай спокійної гінекологині тепер був десь між «оленом у світлі фар» та «збитим вантажівкою оленом, що стікає кров'ю на узбіччі дороги». Моллі подумки занотувала, що треба буде надіслати їй величезний букет, коли це закінчиться.

Коли Моллі попросила, лікарка охоче погодилася взяти участь без жодної винагороди, стверджуючи, що це частина її місії — поширювати обізнаність. Але не існувало способу підготувати її до виходу у відеотрансляцію для такої аудиторії, як у Моллі. Згідно з лічильником переглядів долучилося вже двадцять тисяч людей. Сильний початок, і кількість швидко збільшується.

— Два тижні тому, — вела далі Моллі, а її впевненість поверталася, коли вона опинялась у своїй стихії, — я дізналася, що в однієї з моїх найближчих подруг діагностували рак шийки матки.

Альї, її товаришці-інфлюенсерці й кураторці популярної платформи «Мати-одиначка за вибором» було тридцять три — лише на два роки більше, ніж Моллі. Алья мала чудові прогнози на лікування, але Моллі досі хвилювалася через новину і поривалася діяти.

— Я усвідомила, що від мого останнього ПАП-тесту минуло вже три роки. Я нізащо у світі не пропустила б візиту до лікаря Кловєр, але забути про себе легко. Лікарко Каллепаллі, чи можете пояснити, чому це так важливо?

Піт повернув камеру на гінекологиню, яка вжилася в роль експертки, розповідаючи про внутрішні огляди, обстеження грудей і ПАП-тести.

Моллі заплющила очі. Від світла в неї боліла голова, а треба було всміхатися. Навіть з роками досвіду в соцмережах вона ще не звикла до знімальних груп. Більшість її відеороликів знімалися вдома на телефон, і за відчуттями це було наче говорити віч-на-віч із подругою. А тут уже продакшн.

— Зараз будемо починати, — сказала лікарка Каллепаллі, заїжджаючи на стільці між витягнуті ноги Моллі.

Моллі притлумила імпульс звести коліна.

— Суть цього відео в тому, щоб зламати стигму навколо таких обстежень, — сказала вона в камеру. — Це частина життя людини з маткою, і не треба робити таємниці з такого...

— ...Ви відчуєте холодний гель і мої пальці, — сказала лікарка Каллепаллі. І так, Моллі справді це відчула.

— Важливо берегти своє здоров'я, — вела далі Моллі. — Знаю, що маю зараз далеко не найсексуальніший вигляд, але турбуватися про своє тіло — це і є сексуально...

— ...Ви відчуєте тиск глибоко всередині, — мовила лікарка Каллепаллі, і так-так-так, ось тут був сильний тиск. — Тепер я введу дзеркало.

Моллі почула кілька клацань і доклала зусиль, щоб не здригнутися. Вона ж колись виштовхнула немовля — 3 кілограми 800 грамів, — тож у цьому немає нічого страшного, правда?

Але було в цьому щось інвазивне. Холодний метал, слизькі рукавички, м'яте простирадло у неї під спиною. Не те щоб вона збиралася розповісти про це підписникам. Усе було для того, щоб заохотити їх призначити візит до лікаря, а не описати розтягування, і ще розтягування, і ще...

— І-і-і дзеркало всередині! — сказала Моллі, висвітлюючи на камеру те, що, як вона сподівалася, мало бути усмішкою, а не гримасою. Лице оператора Піта почервоніло, як буряк.

— Я готуюся взяти зразок, — втішно мовила спокійна лікарка Каллепаллі. — Ми беремо на аналіз ваші клітини з шийки матки. Ви можете відчути легеньке щипання...

«Радше сильне дряпання», — подумала Моллі. Наче ковзати суглобом пальця по тертці для сиру. Абразивне ковзання, потім щипання, і — полегшення.

Моллі всміхнулася в камеру:

— Не так і погано!

Екраном прокручувалися коментарі, реакції глядачів. Тепер уже понад дев'яносто тисяч. Це найбільше охоплення, яке Моллі мала на прямому етері.

amelia cho

Ти така відважна, Моллі! Дякую, що це робиш.

kailyn o'connell

Моя люба тітка померла від раку шийки матки, тому це надзвичайно важливо для мене.

adam engelen

Хз, виглядає пздц стрьомно

Моллі намагалася не кривитися, поки всередині неї рухалося дзеркало. Наступний крок: відповісти на коментарі, дати глядачам відчуття, що вони були частиною цього досвіду.

— Амеліє, щиро дякую, що дивишся. Привіт, Кейлін! Так шкода почути про твою тітку. Не можу уявити, як важко це було. Адаме, глибоко вдихни, сонечко. Жінки у твоєму житті потребують твоєї підтримки. І вгадайте що? Ми закінчили!

Лікарка Каллепаллі від'їхала від стегон Моллі й стягнула рукавички з приємним ляском.

— Ти чудово впоралася, Моллі. Сідай, і ми поговоримо про те, чого очікувати далі.

Моллі відсунулася на оглядовому кріслі, вдячна, що можна витягнути ноги зі стремен. Тканина прилипла до шкіри, і вона

сподівалася, що її халат і завіса залишаться на місці, тож не буде видно нічого з рейтингом R4. Це могло б накрутити ще більше переглядів, але така увага їй не цікава — незважаючи на критиків, які любили лаяти її за те, що вона не мала кордонів.

Коли лікарка Каллепаллі пояснювала стандартні медичні рекомендації щодо скринінгу на рак шийки матки, Моллі задумалась. Вона пообіцяла своїй чотирирічній доньці, що, коли закінчить цю трансляцію, вони підуть у парк гратися, тільки вони удвох. Але після того в неї більше не залишиться справ на день, окрім повернення додому. До свого чоловіка.

Сама думка про це слово викликала в неї усмішку. Скотта не було дві доби, і Моллі аж варилася від хвилювання, коли думала, як побачиться з ним. Запитувала себе, чи це колись згасне. Вона сподівалася, що ні, але їхньому шлюбу лише місяць, і вони досі перебували у медовій фазі.

Лікарка закінчила, і Моллі перевела погляд на камеру.

— Щиро дякую, що приєдналися сьогодні до мене, — почала вона. — Сподіваюся, ви дізналися щось нове, навіть якщо лише те, що варто надягати теплі шкарпетки на візити до гінеколога, щоби ноги не мерзли у стременах.

Тепер дивилися сто шістдесят сім тисяч людей, і Моллі нагадала собі уявляти їх як особистостей. Матерів, доньок, подруг, сестер і дружин зі своїми надіями, мріями й страхами. Усі долучалися, шукаючи в неї поради.

— Наші тіла відрізняються розмірами, формами, кольорами й можливостями, — сказала Моллі. — Легко потрапити в пастку порівняння себе з кимось із журналу чи інстаграму, подумати, що треба мати такий вигляд для щастя. Це брехня, друзі. Наші тіла — це наші домівки. Наші святилища. Сьогодні я знову беру на себе зобов'язання ставитися до свого з повагою. Запишіться до свого лікаря, щоб поговорити про обстеження на рак шийки матки. А

тепер — уперед бути Непереможними!

Кендіс усміхнулася, показуючи пальці вгору, коли Піт вимикав пряму трансляцію. «І... знято».

Два

От що буває, коли викладаєш щось онлайн: щойно воно там, його вже не забереш назад. Тепер воно належить світу, а не лише тобі.

@InvincibleMollySullivan

На затіненому дитячому майданчику, край сусіднього парку, на липкій металевій лавці сиділа Лів Барретт, намагаючись не надто відкрито спостерігати за Моллі Салліван.

На перший погляд, Моллі була досить звичайна. Через хвилясте світле волосся й ластовиння вона видавалася типовою сусідською дівчиною. Вона не робила нічого особливого — просто штовхала гойдалку, а маленька дівчинка, набираючи висоту, пищала на весь осяяний сонцем майданчик.

Але щось у ній було, якась невидима сила, що вабила погляд. І так думала не лише Лів — інші батьки на майданчику теревенили з нею протягом минулих пів години. Лів вважала, що це і є суть її слави — сила, яка заохочувала мільйони стежити за онлайн-присутністю цієї жінки.

Лів тремтливо вдихнула, щоб заспокоїти нерви, а тоді вдала, ніби цмулить каву з уже порожнього стакану. Вона почувалася ніяково й некомфортно серед цих люблячих батьків і їхніх дітей. На очі набігали сльози, і вона була рада, що наділа темні окуляри.

Ще не так давно ім'я Моллі Салліван нічого не значило для Лів. Їй було байдуже на світ інфлюенсерів із соціальних мереж. Це змінилося, коли Лів обійняла тимчасову посаду в клініці фізіотерапії та дізналася, що кілька з її колег-фізіотерапевток були великими фанатками: називали себе Непереможними і святобливо

стежили за Моллі. Здавалося, ніби кожна розмова — за ланчем, на перерві — крутилася навколо останніх постів Моллі, її відео та її нової книжки. Хоч Лів і не цікавилася цим, але постійно бачила обличчя Моллі на екранах їхніх телефонів і чула її голос, що розповідав якусь кумедну й наснажливу історію.

А потім, місяць тому, Лів зайшла в кімнату для відпочинку й побачила, що вони навперебій обговорюють світлину, яку Моллі виклала разом зі своїм новим чоловіком. Побіжний погляд на телефон колеги — і Лів застигла. Вона його знала.

Сем Говард. Колишній її сестри. Чоловік, якому вдавалося уникати поліції та ФБР протягом довгих дев'яти років.

Але перш ніж Лів змогла зателефонувати в поліцію і повідомити, що бачила його, кілька годин по тому світлина зникла. Випарувалася з інстаграм-стрічки Моллі, наче її ніколи й не було. Покартавши себе, що не зробила скриншот, Лів зателефонувала копам, але детектива не вразила. «У тебе жодних доказів, сонечко. Особливо тепер, коли фотографії немає».

А Лів і не потребувала фотографії — вона знала, що то він. Хоча й бачила його лише раз, хоча й не мала його фотографій — байдуже. Коли заплющувала очі, згадувала його обличчя тієї ночі, затінене бабусиним ґанковим ліхтарем.

Вона завершила дзвінок із детективом і тієї ж ночі подала заявку на нову тимчасову роботу в Дюранго, Колорадо, де жила Моллі. Якщо детектив хотів доказів, вона їх збере.

Лів уже два місяці, відколи приїхала в Дюранго, моніторила соцмережі Моллі, щоб побачити хоч якісь натяки на її локацію. Вчора Моллі виклала пост про те, як гуляє біля річки (Люблю цю прекрасну Анімас у центрі Дюранго! #річковастежкаанімас #життяколорадо), і Лів кинулася туди. Вона все обшукала, але її не знайшла. Сьогодні вона дивилася наживо ПАП-тест Моллі, але, поки з'ясувала адресу кабінету лікарки і приїхала туди,

паркувальний майданчик уже спорожнів.

А потім, приблизно через годину після закінчення трансляції, Моллі виклала селфі з донькою в парку (Граємося з моїм дівчатком! #міськийпаркджоранго #дівчатаколорадо #непереможнеліто). Лів кинула все й застрибнула в машину, її серце калатало в очікуванні, а спітнілі долоні ковзали на кермі.

Цього разу вона її знайшла.

Вона легко впізнала Моллі в її фірмових рожевих сонцезахисних окулярах і білій майці, стриманих золотих прикрасах та ідеально потертих джинсових шортах. Цей образ був із нещодавнього інстадопису Моллі про «Елегантну + Повсякденну Одіж для Кожного Тіла». Донька Моллі, що займала помітне місце в її соцмережах, була в сукні принцеси, обірваній по подолу, і пластиковій короні, яка постійно сповзала їй на обличчя. Лів не переймалася дівчинкою: та занадто білява і ряба, щоби бути темноволосою і темноокою її племінницею. А ще занадто мала.

Зараз Габріелі, що зникла в ніч убивства Крістіни в її квартирі, було б приблизно десять років. Серце Лів, яке так довго краялося, зберігаючи спогади про неї, уже зажило і затяглося шрамом. Але думка про те, щоб знайти племінницю, роз'ятрила рану.

У пам'яті Лів зринув спогад: темноволоса, рожевощока дитина тягнеться до неї своїми маленькими руцями. Вона проковтнула тугу й нахилилася вперед, вивчаючи Моллі. Така квітуча, така безтурботна і щаслива. Чи не мала б вона змарніти під тягарем чоловікової таємниці?

Хіба що вона не знала.

«Звісно ж, вона не знає», — подумала Лів, схрещуючи й випростуючи ноги на металевій лавці. Жодна жінка (чи принаймні не така жінка, що нахилиється поцілувати щічку-персик своєї доньки) свідомо не вийде за вбивцю. За чоловіка, який убив свою колишню дівчину, викрав їхню доньку і змінив усі персональні дані.

Лів хотілося бути кращою, сміливішою версією себе — підійти й зав'язати бесіду, витягнути важливу інформацію під час нібито невимушеного спілкування. Але їй завжди жахливо давалися світські розмови, навіть із добре знайомими. А зараз? Коли всі ці спогади наповнюють її думки? Вона хвилювалася, що взагалі не зможе говорити. Але все одно мала швидко знайти якийсь спосіб установити контакт із Моллі Салліван. Моллі щойно сказала доньці, що за п'ять хвилин вони мусять піти. Коли дівчинка зістрибнула з гойдалки і кинулася бігти майданчиком за метеликом, Лів побачила шанс.

Вона підсунулася до краю лавки й підвелася. Стегна змокрили від поту.

Дівчинка підбігла ближче, пластикова корона звисала з її неслухняних кучерів, а очі прикипіли до метелика. Коли дитина промчала перед нею, Лів зробила пів кроку вперед, і дівчинка налетіла на її ноги. Кавовий стакан Лів упав. Маленькі пухкі ручки схопили її за стегна. Вона подивилася вниз і побачила, як на неї блимають блакитні очі.

— Вибачте, будь ласка! — сказала Моллі, підбігаючи. — Люба, ти маєш сказати «перепрошую».

— Препрошую, — мовила дівчинка тоненьким дзвінким голосом.

— Пусте, — видобула Лів. Вона ще не спланувала, що далі робити. — Я теж не дивилася, куди йду.

— Ой, ні, — сказала Моллі, помічаючи стакан Лів на землі. — Ви через неї впустили каву. Дозвольте вам заплатити, — вона занурила руку в сумку, що висіла через плече, і витягнула кілька доларових купюр.

Лів не взяла грошей і нахилилася, щоби підняти стакан.

— Не переймайтеся, я майже допила.

— Мені досі ніяково, — мовила Моллі. — Ми в місті нові, і ось тобі, врізаємося у приємних людей у парку.

— Ви тут нові? — запитала Лів, випростуючись.

Вона вже це знала, як і мільйони найближчих друзів Моллі. Переїзд Моллі в Дюранго після нещодавнього весілля був чи не в кожному її дописі. Десять порад для щасливого переїзду, Полегшення переїзду для дітей, Створення змішаної сім'ї. Але на відміну від постійних детальних розповідей про своє життя, Моллі небагато говорила про нового чоловіка. Вона поділилася лише однією світлиною, не назвавши його імені — просто Містер Салліван.

Вона ніколи не згадувала, чи має він десятирічну доньку.

— Ми переїхали сюди кілька тижнів тому, — сказала Моллі. — Тут живе мій хлопець, тобто чоловік.

На обличчі Моллі виникла таємнича усмішка — усмішка нещодавно заміжньої, — наче вона носила з собою дорогоцінний дар, якого решта світу ще не відкрила. Усмішка була б зворушливою, якби Лів не підозрювала, хто чоловік Моллі та що він накоїв.

— Я теж тут новенька, — почула Лів свої слова. Її здивувало, як буденно вони звучать.

Очі Моллі загорілися:

— Та ну, невже! Досі всі, кого я зустрічала, були або туристами, або жили тут з діда-прадіда. Почуваюся такою чужинкою. Звідки ти?

— Фресно, — неправда, але то була її остання з багатьох тимчасових домівок протягом минулих кількох років.

Усмішка Моллі поширшала. Глибока ямка з одного боку надала її обличчю привабливої асиметричності.

— Справді? Одна з моїх сусідок у коледжі була із Фресно. С'юзі Лінг?

Лів похитала головою:

— Не думаю...

— ... а ти Свіфті5? — випалила Моллі, так, що Лів аж підстрибнула. Вона показувала на сумку Лів.

Лів глянула вниз на рядок емальованих пінів, прицеплених до ремінця її сумки. Олівер роками дарував їх на знак їхньої спільної одержимості Тейлор Елісон Свіфт.

— Ем, так, — сказала вона.

Очі Моллі загорілися від захвату:

— Я обожнюю її. Вони такі милі! «Кардиган», — мовила, нахилиючись ближче, — о, і «Дзеркальна куля»! А ця на честь «Опівночі», так? Люблю цей альбом.

— Він чудовий, — сказала Лів. Їй було трохи некомфортно від того, як близько стояла Моллі.

— «Антигерой» — одна з моїх найулюбленіших пісень узагалі, — цокотіла Моллі, яка, здавалося, не помічала ніяковості Лів. — Знаєш, отой рядок, що всі інші — сексі крихітки...

— ...а вона монстр на пагорбі? — доповнила Лів.

— Так! — сказала Моллі. Її очі сяяли. — Мені дуже знайоме це відчуття. Її тексти просто... довершені, знаєш?

Трохи здивована, Лів кивнула. Не тому, що Моллі фанатіла від Тейлор Свіфт — вона постійно говорила про це онлайн, — а тому, що їй теж відгукувався той рядок. Відчуття, що ти окремо від решти світу, у вигнанні, небажана. Але чому б це Моллі Салліван, одній із найобожнюваніших жінок в інтернеті, так почуватися?

Дівчинка смикнула Моллі за руку.

— Матусю, я хотіла б круто з'їхати з гірки.

— Гаразд, люба, хвилинку, — Моллі знову зиркнула на Лів своїми широкими дружніми карими очима. — Мені, так би мовити, бракує людей для спілкування. У мене тут поки немає друзів, а для чоловіка літо — напружена пора.

Лів хотіла запитати: «А ким твій чоловік працює? Як його звуть, коли день народження? Він жив у Огайо десять років тому?». Але це

було б не лише дивно, а й неможливо: у неї в роті так пересохло, що вона взагалі мало що могла сказати.

На щастя, здавалося, що Моллі не проти підтримувати розмову. Лів мала б здогадатися, що вона комунікабельна, зважаючи на її схильність постити відеотрансляції, щоби бачив цілий світ.

— Мій чоловік дещо відлюдкуватий, — не вгавала Моллі. — Колись він жив на околиці міста, у малесенькій хатині між дерев. Я переконала його переїхати в центр міста — я аж ніяк не змогла б вижити так далеко від цивілізації. Маю на це літо місію — створити нам гарну спільноту. Я Моллі Салліван, до речі, — вона простягнула руку. — Мій чоловік — Скотт Вондер. Він власник бізнесу з річкового рафтингу.

Ось воно: його нове ім'я. Нове життя. Хвиля піднесення заповонила розум Лів, але вона змусила себе міркувати. Треба переконатися, без найменшої тіні сумніву, що Скотт Вондер — саме той, кого вона шукала.

Вдихнувши, вона потиснула руку Моллі, сподіваючись, що та розповість про свою сім'ю. Може, згадає, що Скотт виховує доньку, десятирічку із темним волоссям і широко посадженими очима, як у Крістіни.

Моллі ж, однак, пригладила неслухняне волосся дівчинки й посунула корону на місце.

— А це моя донька, Хлої.

Лів спантеличилась: Моллі завжди називала свою доньку Кlover. Очевидно, то був псевдонім. Вона вичавила усмішку і сказала:

— Рада з вами обома познайомитися.

У Лів було небагато досвіду з дітьми, тому вона не могла вгадати віку Хлої. Але та була достатньо доросла, щоб мати свою думку, спогади, розуміти, якщо розпадеться її родина. Лів відчула провину, але відкинула її геть. Не Лів винна в тому, що Сем Говард

брехав Моллі та її доньці.

— А тебе як зуть? — спитала Хлої. Щось коричневе розмазалося по її щоках і навколо рота. Лів переборола бажання облизати пальця й відтерти це.

— Я Лів.

Хлої відкинула своє спутане волосся з обличчя і підняла долоню, розпрямивши всі пальці. Лів уявлення не мала, що від неї очікувалося. Дати їй п'ять?

— Мені років, майже як ціла долоня, — сказала Хлої.

— Так і є, — Моллі осяяла доньку усмішкою. — Тобі буде п'ять лише за кілька днів.

Лів відвела погляд, щоб не бачити обожнювання в очах Моллі. Але було занадто пізно. Чорна скорботна лють почала наростати в її грудях. Крістіні не випало шансу бачити, як росте її донька, штовхати Габріелу на гойдалках чи відсвяткувати хоч один її день народження. Несправедливо. Жахливо, трагічно несправедливо.

«Дихай», — сказала собі Лів. Але всередині викручувалася і пінилася лють, аж доки вона не зрозуміла, що більше жодної секунди не може стояти тут і говорити з Моллі. Вона сказала собі, що отримала бажане. Тепер, коли знала його ім'я, могла знайти Скотта Вондера і Габріелу.

— Халепа, нам уже треба йти, — сказала Моллі, позираючи на свій рожевий еплвотч. — Була рада познайомитися. Може, побачимось якось?

— Може, — сказала Лів, уже рухаючись до своєї машини. Але, найпевніше, ні.

В авто руки Лів трусилися так, що було складно пристебнутися. Її розум заповнили згадки про Крістіну, яка лежала у своїй квартирі обличчям додолу, закривавлена й побита. Автоматично заграла веселенька музика — вступ до подкасту, і Лів потягнулася до телефона, щоб його вимкнути.

Але тоді впізнала епізод — вона завантажила його вчора, але ще не слухала — і зупинилася:

Теревенимо з інфлюенсеркою Моллі Салліван про її нову книжку і про її нещодавній шлюб.

Лів ковтнула. Можна й послухати.

Ніколи не зайве дізнатися, з чим маєш справу.

• • •

Далі — у повній книжці «Фоловери».
nashaknyga.com.ua